

[Sørensen (Sejfflod).]

Assistance ligesom i Grundforbedringsudvalgene, hvor vi har Hedeselskabet og dygtige Landbrugskonsulenter, hvad der er en Borgen for, at Arbejdet udføres solidt og rigtigt.

Noget saadant er ikke sket ved Udstykningen af Jorden til Husmandshjem; det viser sig derved, at saa mange Statshusmænd søger Laan til Dræning og Mergling. Enhver praktisk Landmand ved, hvad Tab det betyder, naar Jorden er vandlidende eller kalkfattig. Man behøver blot at nævne, at hvis et Aars Avl slaar fejl, fordi Jorden er vandlidende, er det nok til at slaa en Husmandsfamilie ned økonomisk, tilmed naar man ved, at det tit er store Familier, der skal have Føden paa de smaa Lodder. Jeg sigter særlig til de store Udstykninger i Aalborg Amt, hvor Brugene er oprettet ved Udstykningsforeningernes Arbejde; det er næsten alt sammen Herregaardsjorder, Udmarker, som ikke var i Gødningskraft. Jorden var tit sur og vandlidende og tillige kalkfattig.

Ved Grundforbedringsloven faar Landbruget, ogsaa Statshusmændene, Jorden i Kultur, hvorved de faar bedre Avl og bliver sat i Stand til at klare sig økonomisk. Det er efter min Mening en af de Kriseforanstaltninger, der har virket bedst. Naar der har været lave Priser og samtidig høje Prioriteter og saa tilmed Jorden ikke var i Kultur, har mange ikke kunnet klare sig og er derfor flygtet fra Jorden ind til Byerne og har forøget Arbejdsløsheden der. Vi har altid den Fordel i Landbruget, at vi har Brød, Mælk, Kød, Flæsk, Fjerkræ og Æg til Produktionspriser. I Byerne skal man købe det hele til dobbelte, ja, somme Tider til tredobbelte Priser. Huslejen for en Arbejder i Byen er lige saa høj som den Renteafgift, en Statshusmand svarer af sin Bedrift til Staten.

Mange Statshusmænd og andre Landmænd har faaet billige Grundforbedringslaan, der ligger mange Ansøgninger og venter paa disse Laan, og det er mit Haab, at Det konservative Folkeparti og Venstre vil beslutte sig til at gaa med til at bevilge Midlerne. De kan simpelt hen ikke være andet bekendt, da Loven gælder til 1. April 1937, men Midlerne er opbrugt, og de, der søger disse Laan, har lige saa stort Krav paa at faa dem, som de, der allerede har faaet bevilget Grundforbedringslaan.

Naar jeg har fremdraget disse Forhold, er det, fordi Sogneraadmedlemmer, Husmænd og Arbejdere fra alle Partier har opfordret mig dertil. Jeg spørger den højt-

ærede Landbrugsminister, om det er rigtigt, at Staten ved de store Udstykninger til Husmandsbrug i Sønderjylland anlægger Veje og dræner og mergler Arealerne, hvor det er nødvendigt, inden de paagældende flytter ind i de nye Husmandshjem. Hvis det er rigtigt, hilser jeg det Fremskridt med Glæde. Det er nemlig det; Udstykningsforeningerne har forsømt tidligere.

Jeg er klar over de Fremskridt, der er sket i vor Jordlovgivning; Statsfinansieringen til Oprettelse af Husmandshjem har betydet, at Brugene efterhaanden er blevet saa store, at en Familie kan leve paa dem og faa Udkommet. Bygningerne er blevet større og smukkere, og hvis man sørger for, at Jorden er i Kultur, kan man vist uden Overdrivelse hævde, at det er Fremtidens Landbohjem. Men som Forholdene har udviklet sig, maa vi arbejde for, at Etableringslaanene bliver større. Derved kan Landarbejderen ogsaa faa et Husmandshjem. Det har gennem Aarene kun været Tilfældet for enkeltes Vedkommende, og det er dog bedre at have et Husmandshjem end at være arbejdsløs.

Den Børneflokk, der vokser op i et Husmandshjem, er en Type paa solide Samfundsborgere; de bliver opdraget i Flid og Nøjsomhed og er ikke egoistisk indstillet, de kommer tidlig ud at tjene hos fremmede ligesom Arbejderbørn, de lærer tidligt at bringe Ofre for andre. Jeg har i Folkelivet fundet mange Husmandssønner og -døtre, som hjalp Forældrene, naar det kneb, ligesom Arbejdernes Børn. Det var, fordi de elskede det lille Hjem, og fordi de selv har prøvet at mangle. Jeg tror nok, man tør fremhæve dem som smukt Eksempel. Der er i vor Jordlovgivning Muligheder for de unge, hvis de vil spare lidt sammen, saa de kan faa et Hjem paa den danske Jord. Jeg kender mange, der har sparet lidt sammen. Jeg kender ogsaa nogle, som sang den kendte Sang: Jeg er lige glad. Dette Alvorsord skal her være sagt til den danske Ungdom, der har en Pligt og en Ret til at skabe et skønnere Danmark i Fremtiden derved, at man bandlyser Fattigdommen i Samfundet.

Jeg vil slutte med at udtale, at vi trænger til Samarbejde i Stedet for Kamp mellem Partierne, da der i vor forcerede Tid hurtigere kræves Reforme. Der har jo ved denne Finanslovbehandling lydt skarpe Toner, ogsaa Toner ude fra Valgkampen. I min Valgkreds havde vi en rolig og saglig Valgkamp, og Vælgernes Krav var, at vi herinde faar noget gennemført til Gavn for Befolkningen i Stedet for at drukne i Kævl. For at give et Bil-